

מאורות אל העבר

ב תמוז תשי"ט | 08/07/1959

הוואדי בוער

החבית עם חומרי הבעירה רק המתינה לגפרור שיצית את האש. חיי העוני, האבטלה הגואה, התסכול הרב מחלום העלייה לארץ ממרוקו שהפך למציאות קשה ואפורה, ובעיקר התנכרות הממסד לעולים, כל אלו יצרו קרקע פורייה להתפרצות. בליל ב' בתמוז תשי"ט (8.7.1959) הוזעקה המשטרה לשכונת העולים ממרוקו ואדי סאליב בחיפה, כדי לטפל בהתפרעות שיכורים. במסגרת השתלטות על מתפרע, נפצע אחד מהנוכחים, ובוואדי נפוצו שמועות כי הוא נהרג מירי השוטרים. המהומות החלו עוד באותו הלילה. מאות מפגינים עלו במעלה הכרמל לעבר השכונות הוותיקות והעשירות של העיר, תוך שהם מכלים את זעמם בחנויות וברכבים שנצבו על אם הדרך. מנהיגי ההפגנות זעקו את תחושת הקיפוח, האפליה והתסכול, ונענו בתחילה ביד ברזל של המשטרה ובטענות בדבר הסתה פוליטית. בהדרגה, הבינו הרשויות, כמו גם ועדת החקירה שהוקמה כדי לחקור את האירועים, כי לא ניתן להתעלם מהבעיה החברתית והעדתית. תקציבים הופנו לשיפור המצב בשכונות, ושינויים נערכו בתחומי חינוך וכלכלה. ואדי סאליב הפך לאבן דרך במאבק על אופייה החברתי של מדינת ישראל.



שכונת ואדי סאליב כיום מאת dr. avishai teicher User:Avi1111 - נוצר על ידי מעלה היצירה, נחלת הכלל, ויקיפדיה

